

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDEĽNÍČEK

První svaté přijímání
v neděli 4. 6. 2023 v Dolním
Benešově

Červenec 2023

První svaté přijímání v neděli 4. 6. 2023 v Dolním Benešově

SLŮVKO FARÁŘE

PŘEKVAPENÍ

Služba kněze ve farnostech v tzv. pohraničí, především na Jesenicku, byla spojena mimo jiné s tím, že jsem ocenil dovednost, kterou mě naučila Základní devítiletá škola (dnes Základní škola).

A tou dovedností jsou základní počty. Takže po nástupu do farnosti Malá Morávka u Bruntálu a později do Zlatých Hor jsem si hned zkraje spočítal, kolik že to mám vlastně na starost církevních objektů. Kostely, kaple, fary, případně ještě jiné objekty. Celkem to bylo v prvním případě jedenáct budov, ve druhé správě devět (možná jsem na něco zapomněl, ale moc mě to s odstupem času nebolí).

Při službě ve Zlatých Horách jsem se až ke konci čtyřletého období dozvěděl o jedné ruině – přesněji kapli sv. Anny. S pomocí farníků – průzkumáků nebo spíše pamětníků – jsme toto místo navštívili. Bylo to lehce romantické a asi ideální pro natáčení příběhu typu Panna a netvor nebo třeba hororu. Zbylé obvodové kamenné zdi, sem tam mezi nimi cihla. Střecha byla pravděpodobně povolána zpět na svou základnu, což jsou Himaláje – střecha světa, takže zcela chyběla. Radost „Zeleným“ a podobně barevným poli i nepolitickým sdružením by udělal vnitřek objektu, kde bujela vzrostlá zeleň nejrůznějšího druhu. Člověk si zde mohl okamžitě vzpomenout na dlouhé, předlouhé první čtení „O stvoření“, které se čte na Bílou sobotu večer, kde Bůh také vydal zemi „zeleň nejrůznějšího druhu, se semeny uvnitř“. Vzpomínáte na ten text, nebo u toho dřímáte? Celkový dojem byl však samozřejmě smutný, tísnivý, takže kdybych to neviděl, jsem klidnější. Objekty samozřejmě chátrají a vyžadují údržbu...

Uteklo více, než deset let. Naskytla se příležitost znovu navštívit tento kraj. Vydali jsme se do lesů nad Zlaté Hory, abychom vdechovali zdejší vzduch a zakusili ticho lesů, které i přes řádění kůrovce poskytují ticho a klid. Jdeme směrem k ruině kaple svaté Anny. Po příchodu k cíli, když hodinky ukazují něco po jedenácté dopoledne, zůstávám stát s otevřenou pusou. Chtěl jsem ukázat návštěvě, co dokáže napáchat zub času na objektu, který nikdo nepoužívá a místo toho vidím pod svahek, na kterém vede lesní cesta, zcela opravený objekt, který zastřešuje – páni, podržte se – prosklená střecha. Sestupujeme ke kapli, procházíme se kolem dokola a já mlčím. Nemám slov. Jaké překvapení. Prostranství kolem objektu je velmi obstojně upravené, přes otvor v hlavních vchodových dveřích je vidět, že interiér objektu je velmi jednoduše upraven k tomu, aby se vevnitř mohlo uskutečnit setkání lidí, mše svatá nebo jiná aktivita.

Zůstáváme pár desítek minut. Svačinka, modlitba a jdeme dál. A pak se to stalo. Nastala dvanáctá hodina – právě poledne. Jsme od kaple asi půl kilometru a náhle začne zvonit zvon. Anděl Páně. Připomínka biblické události Vtělení – tedy návštěvy archanděla Gabriela u nazaretské dívky jménem Maria, které je zvěstováno, že se má stát Matkou božího Syna. A její ANO dává do pohybu plán záchrany pýchou zaslepeného člověka.

Ten zvon mě prostě dostal. Místo hluku, který si dnes člověk mnohdy doslova pěstuje, jakoby prohluboval ticho lesa. Ticho, které volá: „Človče, jdu s tebou! Nejsi sám“.

PKF

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie s kratičkým popisným komentářem (**ten je nutný**) můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@doo.cz
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojďte do toho. Proč se furt bojíte?
PKF

FOTBAL UŽ POOSMÉ

Po tříleté přestávce, způsobené Covidem, se letos podařilo farnosti Dolní Benešov ve spolupráci s FC Dolní Benešov uspořádat již VIII. ročník tolik oblíbeného fotbalového klání mezi kněžskými ostravsko-opavské diecéze a vlastně farníky.

Na hřišti v Zábřehu se za velmi hezkého počasí a velkého počtu diváků odehrála dvě krásná utkání.

Nejdříve předzápas mladších a starších přípravek, kdy byly sestaveny dva týmy pod vedením trenérů sl. Bány Herichové a p. Petra Šramela. Po vyrovnaném souboji skončilo utkání nerozhodně 3:3, a tak měli všichni hráči možnost střílet penalty. O jednu branku zvítězil modrý tým 3:2. Zápas s přehledem řídil rozhodčí p. Michal Bábik.

Pak se představilo mužstvo kněží. Sice jenom s osmi hráči, ale za vydatné podpory přítomné „trojice“ – biskup, jeho zástupce a ještě pomocný pořadatel – náš děkan P. Pavel Kuchař.

Mužstvo ze Zábřehu mělo soupisku o 10 hráčích + brankář a vydatnou podporu diváků.

První poločas byl bohatý na branky, skončil 4:2 pro Zábřeh. V druhém poločase padlo ještě více gólů. Tady už se projevil větší počet zábřežských hráčů, kdy mohli častěji střídát, a na kněžích byla znatelná únava. Utkání skončilo 9:5 pro Zábřeh. Přestože se hrálo s velkým nasazením, vše bylo slušné, a tak nemusel rozhodčí p. Petr Šramel řešit fauly nebo konflikty. Po dohodě ještě obě mužstva kopaly penalty, také tady vyhrál Zábřeh 4:3.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na této krásné akci: Fotbalový klub DB, farnost DB (zvláště zábřežský kostelník), hráči, trenéři, rozhodčí, diváci a další, kteří zajistili dresy, občerstvení, ozvučení, prostě celé řadě lidí, kteří jakkoliv pomohli.

Artur Gregořica

FAJNE TO TU MAME

Letní soutěž pro všechny patrioty Opavska,
Hlučínska a Vítkovska
od senátora Herberta Pavery

Něco Vám dnes prozradím. Málokdo ví, že právě senátor z našeho kraje dojíždí do Prahy z největší dálky. Kam se hrabou senátoři z jižní Moravy nebo Ostravy, Opava je prostě nejdál. A já bych ji chtěl s Vaší pomocí lidem trochu přiblížit.

Vyprávět příběh našeho regionu, aby pochopili, proč se sem vyplatí zajet a strávit tu čas. Proč to tu máme rádi.

Nepochybuji o tom, že každý z nás tu má svá oblíbená místa, kam se rád vrací a na která rád vzpomíná. Víte, místo se stává

zajímavým, když má svůj příběh. Pro někoho je rozkvetlý strom zámeckém parku, prostě jen krásný strom. Pozoruhodným se stane, když u něj vyprávíte svému vnoučkovi, že jste tady požádali svou budoucí ženu o ruku. Nebo že jste z něj před půl stoletím spadli a natrhli si kalhoty.

Pošlete mi fotografii toho Vašeho speciálního místa (stačí fotka na mobil) a k tomu napište svůj osobní příběh či vzpomínku. Spolu dáme dohromady seriál, který bude radost číst.

Nepochybuji, že najdeme místa, o kterých jsme neslyšeli a vznikne celá řada tipů na výlety.

A to nejlepší na konec. Dva autoři vyhrají víkendový wellness pobyt v našem nádherném regionu na začátku září. Každý pro dvě osoby. Jsme domluveni s krásnými hotely Belaria (1.-3. září) a Katerain (8.-10. září).

Pravidla soutěže jsou úplně jednoduchá (možno využít QR kód):

1. Každý účastník se může zúčastnit soutěže o wellness pobyt pouze s jedním příběhem a tedy jedním místem.
2. Soutěž probíhá od 15. června 2023 do 15. srpna 2023.
3. Vylosování budou 2 výherci soutěže.
4. Každý z vylosovaných výherců obdrží víkendový wellness pobyt na Opavsku pro dvě osoby. Pobyt zahrnuje ubytování na dvě noci s plnou penzí a vstup do wellness.
5. Soutěžní příspěvky je možné zasílat elektronicky e-mailem na herbert@herbertpavera.cz s předmětem “Letní soutěž pro patrioty” nebo na adresu: Herbert Pavera, Senát Parlamentu České republiky, Valdštejnské náměstí 17/4, Praha 1, 118 01 na obálku nezapomeňte připsat “Letní soutěž pro patrioty”.
6. Soutěžní příspěvek vždy musí obsahovat fotografii místa, příběh a Vaše kontaktní údaje (adresu, telefonní číslo a e-mail).
7. Zasláním příspěvku souhlasíte s pravidly soutěže a také možností tento Váš příběh (bez celého jména soutězíciho) zveřejnit na webu a sociálních sítích. Váš e-mailový kontakt bude zařazen mezi odběratele mého senátního newsletteru, ze kterého se samozřejmě můžete odhlásit.

Budu se těšit na Vaše

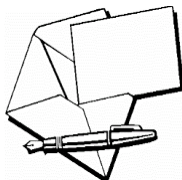
soutěžní příspěvky.

Herbert Pavera
Váš senátor na Opavsku, Hlučínsku a Vítkovsku

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

INSPIRACE NA VÝLET

Vyrazily jsme v sedm ráno, kraj byl zalitý sluncem a člověk si poprvé za dobu tohoto čtyřdenního výletu řekl: „Jak je ta naše zem krásná“. Před desátou hodinou jsme dorazily do prvního cíle, jímž byl nad městem Králíky klášter Hedeč s poutním chrámem Nanebevzetí Panny Marie. Téměř na nás nezbylo místo k zaparkování. Letmo jsme zaznamenaly nádherné panorama pohoří Králického Sněžníku a vstoupily do chrámu. Kostel se během krátké doby zaplnil převážně mladými rodinami s dětmi. Mše sv. měla moc příjemnou atmosféru, obětní dary nesly dvě krásně nastrojené holčičky, nemělo to chybu.

Po mši sv. jsme se prošly okolím chrámu, kláštera i poutního domu s restaurací, což na této Hoře Matky Boží tvoří jeden celek. Poutní dům je nedávno zrenovován a udržovat celý komplex staveb vyžaduje zřejmě dost úsilí, jelikož povětrnostní podmínky v zimě jsou asi hodně nemilosrdné.

V restauraci nás ochotný číšník usadil na terasu a k jídelnímu lístku nabídl také dalekohled, abychom si mohly prohlédnout nejvyšší vrchol pohoří – Kralický Sněžník s výškou 1423 m, Stezku v oblacích a celé okolí. Zajistily jsme si ubytování a odpoledne vyrazily za dalším dobrodružstvím směr Orlické hory a malá vesnička Neratov u hranic s Polskem.

Od 17. stol. to bylo významné poutní místo, za II. světové války byl však kostel zasažen protitankovou střelou ruského vojáka a do základů vyhořel. Po válce po odsunu Sudetských Němců tu téměř nikdo nezbyl. Co nezničila válka, to dokončili za komunismu vandalové. Až po roce 1989, kdy tu žili jen dva stálí obyvatelé, tu pan farář Suchár obnovil poutní tradici, vzniklo sdružení Neratov a začali se sem stěhovat rodiny. Dnes má Neratov asi 60 obyvatel.

Hodně jsem slyšela o unikátním znovuzrození tohoto kostela Nanebevzetí Panny Marie, který má na přání místních skleněnou střechu, takže když zvednete hlavu, vidíte nebe. Lidé byli roky zvyklí na mše sv. pod širým nebem a nechtěli o to přijít. Kostel je přístupný 24 hodin denně, jeho zdi jsou kamenné – z místních zdrojů, také dřevěné trámy jsou jistě z blízkého okolí, lesů je kolem nepočítaně.

Pan farář Suchár přišel před půl šestou do kostela ve svetru, sedl si na židli jako kterýkoliv návštěvník a začal se nahlas modlit růženec. Kousek od něj si sedla paní a přidala se a tak jsme si přisedly a také podpořily jejich hlasy v tak velkém prostoru. Když jsme odcházely, sluneční paprsky, přicházející skleněnou střechou, postupně rozzářily kovový měsíc pod nohou Panny Marie, zavěšené v prostoru nad oltářem.

Při zpáteční cestě jsme se navečeřely u malého odpočívadla před zchátralým kostelíkem, který stál osamoceně uprostřed přírody. Byl rovněž otevřený, bez varhan, s oprýskanou malbou ale krásně vyzdobený květinami.

Pak už nás čekala jen zastávka u Zemské brány, což je chráněné skalnaté údolí Divoké Orlice v přírodní rezervaci, která leží při státní hranici s Polskem. Sestoupily jsme ke kamenitému řečišti, nad nímž se klene mohutný kamenný most s jedním obloukem, postavený v letech 1900 – 1903. V nádherném údolí přes obrovské balvany opravdu divoce přeskakovaly a leskly se proudy vody. Nádherný den! A před námi ještě další tři dny zážitků. Stojí za to opustit na chvíli zaběhaný způsob života a vypravit se poznávat svou vlast.

IP

(foto k textu - viz. zadní barevná stránka)

Řady řádů a jak se v tom vyznat?

(Třetí část)

Podívejme se, kolik řeholníků a řeholnic žije v České republice a jaké řády u nás působí. Statistiky jsou aktualizované k 1. lednu 2019.

Servit patří do Řádu služebníků Mariiných založeného ve 13. století sedmi zakladateli. Základním posláním servitů je šíření mariánské úcty, zejména pak k Panně Marii Sedmibolestné.

Trinitáři jsou členové Řádu trinitářů založeného na konci 12. století Janem z Mathy a Felixem z Valois ve Francii jako společenství řeholních kanovníků. Hlavní náplní řádu bylo shromažďovat prostředky na vykupování zajatců z muslimských rukou. Dnes řádoví bratři vypomáhají v duchovní správě katolických farností, konají misie mezi křesťany i nekřesťany a sbírkami podporují výchovnou činnost zejména v zemích Třetího světa.

Vincenky patří do Kongregace Milosrdných sester svatého Vincence de Paul a jejich posláním je péče o seniory, děti, dlouhodobě nemocné, tělesně a duševně trpící.

Paulíni/ Pavlíni jsou členové Řádu svatého Pavla prvního poustevníka založeného ve 13. století v Uhersku a jméno převzali po poustevníku sv. Pavlu z Théb. Náplní činnosti řádu je rozjímání a pastorece, klade se také velký důraz na vzdělání.

Pauláni patří k Řádu Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly a byli založeni sv. Františkem z Pauly v 15. století. Základem jejich spirituality je pokora, láska k Bohu a kajicnost a snaha o smíření.

Rytířské řády

První rytířské řády byly zvláštními formami duchovních řádů tvořených rytíři-mnichy, které měly za úkol plnit vojenské úkoly v souvislosti ochrany Evropy či Svaté země před nevěřícími. Původní myšlenkou církevních rytířských řádů byla péče o nemocné poutníky nebo ochrana poutnických cest do Svaté země, ale ve vrcholném středověku však vstupoval do popředí ozbrojený boj pro obranu křesťanství před islámem, pohanstvím, schizmatismem či kacířstvím. Činnost duchovních řádů, které se dochovaly do dnešní doby, je výlučně dobročinného charakteru.

Maltézští rytíři, nazývání také jako johanité, vznikli v 11. století na území křesťanského Jeruzalémského království ve Svaté zemi. Původně bylo jejich úkolem ochrana poutníků, péče o nemocné poutníky, pomoc potřebným a vojenská obrana křesťanství Jeruzaléma před muslimy. Nyní se věnují službě trpícím.

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné byli založeni v 19. století Evženem de Mazonem. Jejich hlavním posláním je hlásat radostnou zvěst lidem, kteří o Ježíši Kristu a jeho evangeliu ještě neslyšeli, nebo těm, ke kterým obvyklá pastorec církve nedosahuje.

Křižovníci s červenou hvězdou jsou jediným církevním rytířským řádem založeným v Českých zemích a současně o jediným mužským řád založeným ženou - sv. Anežkou Českou v 13. století. Jejich hlavním cílem bylo ošetřovat nemocné, zestárlé, chudé a opuštěné, v současné době řád existuje jako společenství řeholních kanovníků, kteří působí v duchovní správě.

Němečtí rytíři, jejichž řád vznikl ve 12. století v Jeruzalémském království na území pozdější Palestiny, byli jedním z největších a nejmocnějších křesťanských rytířských řádů středověku. Jejich úkolem byla pomoc potřebným a vojenská obrana křesťanství, nyní se zaměřují na provoz a podporu zdravotnických a sociálních zařízení a na charitativní oblast, vypomáhají též v duchovní správě.

Lazariáni/lazarité jsou členové Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, který byl založen v 11. století jako jedna z nejstarších charitativních organizací na světě. V současnosti se jedná o řád ekumenický, který po vzoru původní spirituality sdružuje křesťany všech vyznání.

Templáři, celým názvem Chudí rytíři Krista a Šalomounova chrámu, byli založeni v roce 1120 jako důsledek první křížové výpravy do Svaté země, jejich úkolem byla ochrana poutnických cest a vojenská obrana křesťanství.

Třetí řády (terciáři)

Třetí řády jsou společenství **laiků, kteří žijí v civilním životě** (manželé, svobodní, ovdovělí), ale jsou přidruženi k některému z existujících běžných řeholních společenství a jejich členům se říká **terciáři**. V podmínkách svého života se snaží naplňovat ideály, kterými žije řeholní společenství, k němuž jsou připojeni.

Patří mezi ně:

Premonstrátský třetí řád, Třetí řád svatého Dominika, [Sekulární františkánský řád](#), Karmelitánští terciáři, Augustiniánská fraternita, Familiáři Řádu německých rytířů, Salesiánští spolupracovníci, Obláti (třetí řády benediktinů a cisterciáků) a Sdružení paulínských spolupracovníků.

Další řády a kongregace

Z mužských řádů a kongregací v ČR dále působí:

jeruzalémští bratři, [mariáni](#), misionáři sv. Karla Boromejského, [saletini](#), [Institut Chemin Neuf](#), [Sekulární Institut Schönstatt-Patres](#).

([Wikipedie](#), [rehole.cz](#), Katalog mužských a ženských řeholních institutů v ČR. Stav k 1.1.2019)

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Frederik (Bedřich)

Připomínka: 18. července
Postavení: biskup
Úmrtí: 838
Atributy : dvě dýky či meče, palma

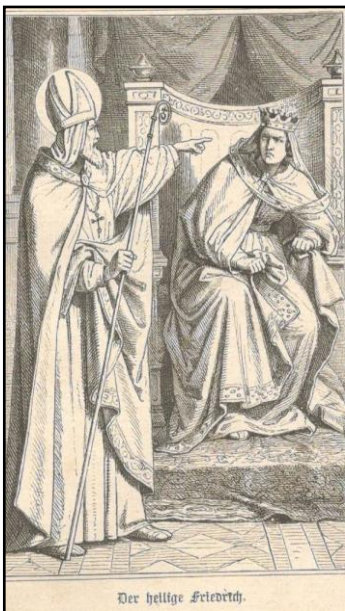
ŽIVOTOPIS

Pocházel ze vznešené fríské rodiny. Stal se knězem a vychovatelem katechumenů. Později biskupem v Utrechtu (na území Holandska) a s misionářskou horlivostí bojoval proti pohanským mravům a bludnému učení. Nebál se napomínat ani císařskou rodinu, což mu prý nakonec vyneslo mučednickou smrt.

POVOLÁN KE SLUŽBĚ "VHOD I NEVHOD"

Narodil se kolem roku 781 v Sexbieru u Franeker. Byl vnukem krále Ratboda, který v r. 714 zahnal Franky a porazil pak i K. Martella. Frederik již své útlé mládí prožíval ve zbožnosti. Byl cítělem Panny Marie, kterou prosil o ochranu čistoty své duše. S její pomocí překonal i pokušení k světské slávě, kterou měl nadosah. Pohrdl jí jako pomíjející marností a se stejnou moudrostí získal značně vysoké vzdělání, aby byl co nejlépe připraven na práci pro Boží království. Stal se knězem, který každou duši viděl ve světle Ježíšovy lásky. Získal velkou oblibu pro svůj láskyplný přístup ke všem lidem. Snad právě to i s jeho horlivostí bylo příčinou, že si ho po smrti biskupa Rikfirda, od něž byl pověřen přípravou katechumenů, všichni přáli za biskupa.

Frederik se ve své pokoře bránil slovy: "Vždyť jsem hříšník, jak bych mohl přijmout správcovství Pánova stáda? Nedokážu-li odstranit břevno ze svého oka, jak bych dokázal vytahovat třísky z oka bližního? Neumím-li zahnat vlka od sebe, jak před ním ochráním Boží stádo? Takový pohled ještě více utvrdil všechny ostatní v názoru, že je tím pravým na biskupský stolec. Za jeho volbu se stavěl i císař a Frederik se nakonec podřídil a přijal úkol biskupské služby jako Boží vůli.

Vysvěcen na biskupa města Utrechtu byl v Cáchách roku 828 i za přítomnosti císaře Ludvíka. Zavázal se také slibem, že bude neúnavně šířit Kristovu víru mezi Frisy. V té době jich na území diecéze ještě mnoho žilo pohanskými způsoby nebo v jiných bludech. Ten slib pak věrně plnil. Mezi Frisy horlivě hlásal evangelium a snažil se je přivést k dodržování Božích přikázání. Vedle toho dbal i na to, aby císařský dvůr nedával pohoršení, ač ho napomínání těchto kruhů předurčovalo k mučednické smrti.

Biskup Frederik nemohl mlčet ke sporu císařových synů o dědictví po otci. Spor vedl k vypovězení války za podpory druhé císařovy ženy Judity. Frederik po ní chtěl nejen aby spor tlumila, ale také ji prý káral kvůli hříšnému poměru a stavěl se proti

jejímu sňatku. Tato Frederikova věrnost svému poslání kázat vhod i nevhod mu vysloužila ze strany Judity příslib pomsty.

Frederik musel ve své diecézi bránit právě učení církve také proti sabeliánům i ariánům a mnoho problémů řešil kvůli církvi nedovoleným příbuzenským sňatkům, běžným mezi pohanským obyvatelstvem. S těmito sňatky se snad nejvíce setkal při misijní cestě na ostrov Walcheren, kde se jich obyvatelé nechtěli zříct. Frederik za pomoci vlastní kajčnosti dosáhl u předních mužů odřeknutí se zlovyků a obrácení, což napomohlo k odvrácení od modlářských praktik i u ostatních obyvatel a k přijetí křesťanské víry.

V Utrechtu po jedné bohoslužbě v kapli sv. Jana byl Frederik pak napaden vrahy údajně najatými Juditou. V okamžiku smrti je s odpuštěním ještě varoval před prchlivostí lidu.

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady
ŘKF Dolní Benešov ze dne 22. 06. 2023

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Pavel Burian, Jan Harazim, Marie Babíková, Otmar Diehel, Jan Adamík, Martin Chříbek

Omluveni: Monika Hudeczková **Hosté:** Petr Bábík – kostelník ZÁ.

Přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Jednání:

- **Oprava úžlabí** střechy kostela sv. Martina nad kaplí sv. Josefa – firma bude realizovat během července letošního roku.
- V 1. polovině července **budou nastěhováni zpět** do kostela sv. Martina drobné věci (obrazy, kříže atd.), jelikož v nejbližší době se další etapy obnovy kostela konat nebudou z důvodu nemožnosti nalezení vhodných dotačních titulů..
- V kostele sv. Urbana zjistíme možnosti **opravy poškozených venkovních schodů** z „terasa“. Nabídky kamenických firem – J.Adamík.
- Obnovení **akce Fotbal** v Zábřehu – zaslat poděkování Fotbalovému klubu za velkou vstřícnost – pan farář. Příští rok bychom rádi akci uspořádali znovu a rozšířili o nějaké drobnosti.
- **Poděkování za úrodu 2023** – termín v sobotu 2. září – mše svatá + krátké posezení na farním dvoře.
- **Šípková slavnost 2023** – uskutečníme v sobotu 28.10.
- Projednán návrh uskutečnění koncertu České mše vánoční Jana Jakuba Ryby v prosinci letošního roku – dohodnuto **posunutí tohoto koncertu** o jeden až dva roky.
- Farní rada odsouhlasila – od roku 2024 **zavede** farnost jednu běžnou kostelní sbírku při večerní mši na Zelený čtvrtek.

V Dolním Benešově 22. 06. 2023.

Zapsal: Pavel Kuchař

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVENCI

Sbírka na OPRAVY – neděle 16.7. 2023

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA DĚTEM O nejmenší velrybě

U břehů ostrova Sardinie, v hejnu ostatních rybiček zvaných (jak jinak?) Sardinky, žila, byla jedna, co byla obzvlášť sečtělá a chytrá, a ta o sobě tvrdila, že není žádná jen tak obyčejná rybička, ale vlastně je nejmenší velryba na světě.

„Však se budete všichni divit, až vyrostu,“ holedbala se, až to pěkně nebylo. Kdekoho zlobila a obtěžovala neustálým vynášením svých znamenitostí.

„Já vykonávám náramné a hrdinské činy,“ povídala sardinka. Po pravdě řečeno, ostatní rybky se jí smály, že jak moc mluví, tak je hloupá.

„Kdepak by se mezi námi, sardinkami, vzala najednou velryba?“ divily se její družky. „Tahle povídkalka vypadá přece docela a úplně stejně jako my, tak jaképak copak. Kdyby si raději dávala pozor, aby ji nechytili rybáři...“

Jenže, to tuhle naši velrybu ani nenapadlo, ba co víc – sama od sebe vklouzla jednou do sítí.

„Teď se dívejte, dám o sobě vědět a budu slavná!“

Chyba lávky. V tom se sardinka přepočítala. Ať mluvila, co chtěla, žádný z lidí na palubě rybářské lodi jí nerozuměl, a sotva by ji slyšel. Spolu s ní totiž uvázla ohromná spousta dalších rybek, a rybáři se starali jen o to, aby všechny už už byly na břehu a co možná nejdříve na pekáčích a v konzervách.

Nejmenší velrybě to začalo připadat podezřelé – jak to, že si jí nikdo nevšímá? Jak to, že ji ještě neoddělili od ostatních a nezačali obdivovat?

Pozdě bycha honit, pozdě litovat. Ke svému náramnému překvapení a úleku sardinka poznala a pochopila, že naletěla... Najednou jí bylo nad slunce jasnější, že není víc než její kamarádky, všecička pýcha z ní rázem spadla jako voda z husího peří. A rybka začala jinou písničku: „Pust'te mě ven, já se bojím.“

Měla štěstí, protože tolik sebou mrskala a tetelila se, že se promrskala mezi tělíčky ostatních uvězněných, a než se nadála – cák a plesk, propadla malinkou, zapomenutou dírkou v síti a ocitla se přece zpátky v moři.

Uf, ta si oddechla! Však měla málem na kahánku, ještě chvíli a skončila by v nějaké konzervě.

Zarejdovala pod nejbližší kámen, kde se přikrčila, ani nedutala, aby třeba i stínem se neprozradila a neupozornila na sebe, a počkala tu, než rybáři se svým báječným úlovkem konečně neodpluli.

Sen o tom, že se stane velrybou, splaskl jako vzduchová bublina. Sardinka už si nemyslela, že je výjimečná, naopak, byla šťastná, že je byť jen obyčejnou rybičkou. I tak byl život moc hezký.

Nu, a protože byla sečtělá a chytrá, naučila se pak už zdaleka rozpoznat blížící se rybářskou loď a vyhnout se jí. A proto je docela klidně možné, že byste ji u břehu ostrova Sardinie potkali ještě dnes.

PRO ZASMÁNÍ

Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení. Tatínek povídá: „Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl!“ A Pepíček povídá: „Já také ne, ale včera jsem to našel ve tvých věcech...“

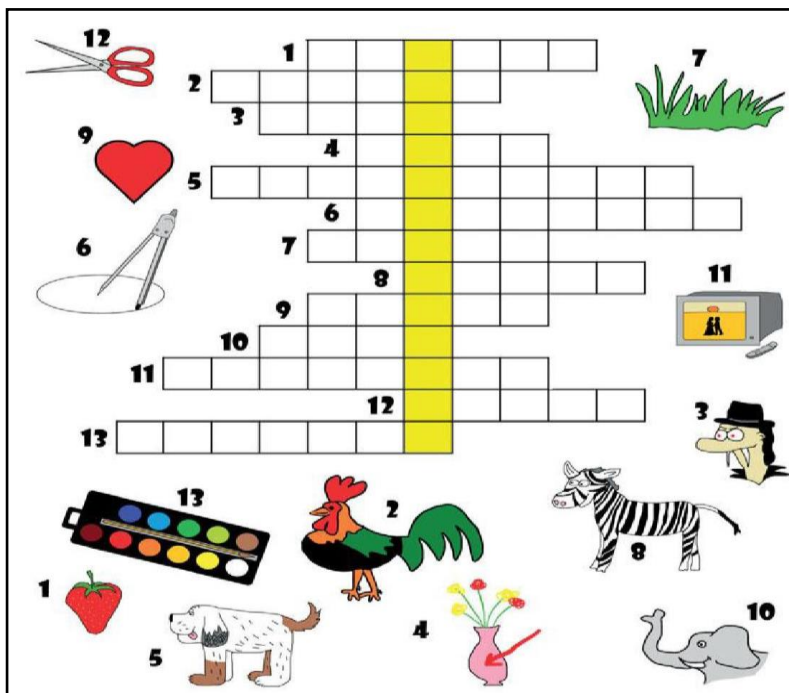
Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek. A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“ Pepíček na to: „Tak jo.“ Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme dědo.“

Pepíček prosí tátu: „Tati, kup mi buben.“ „Nekoupím, budeš mě rušit při práci.“ Pepíček: „Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „VŠE NEJLEPŠÍ KE DNI DĚTÍ“

NAJDI 12 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na červenec 2023

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

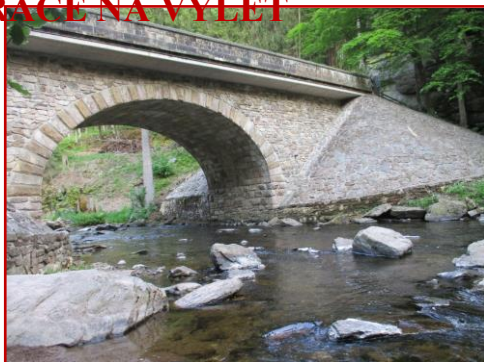
Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.7.	18.00		
Út	4.7.	6.30	Za nenarozené děti a jejich rodiče	
St	5.7.	7.00	Za živé a + farníky	
Čt	6.7.	18.00		
Pá	7.7.	6.30		
Pá	7.7.	Záb 18.00	Za Josefa Sovíka, dvoje rodiče, sourozence a za živou i + rodinu	
So	8.7.	7.00		
Ne	9.7.	7.00		
Ne	9.7.	Záb 8.30	Za Josefa a Annu Adamíkovy a živou rodinu	
Ne	9.7.	10.00	Za Josefa a Edeltraudu Kokešovy (ned.85 a 90 let) a za ž. rodinu	
Po	10.7.	18.00	Za Miloslava Vavroše, manželku, dvoje rodiče, sestru, vnuka ...	
Út	11.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.7.	18.00	Za Marii Drastíkovou, manžela a dceru	
Čt	13.7.	18.00	Za Josefa a Marii Postulkovy, syna a dvoje rodiče	
So	15.7.	7.00	Za + Huberta Klanicu – měsíční	
Ne	16.7.	7.00		
Ne	16.7.	Záb 8.30	Za Josefa Kramáře, dvoje rodiče a živou rodinu	MS
Ne	16.7.	10.00		MS
Po	17.7.	18.00	Za + Libuši Říčnou – měsíční	MS
St	19.7.	18.00	Za Vítězslava Nesvadbu (ned.90 let)	MS
Čt	20.7.	18.00	Za + Karla Gaidečku (ned.70 let) a za prarodiče Černotovy	MS
Pá	21.7.	18.00	ADORACE před vystavenou Nejsv. svátostí oltární – do 19:30	MS
So	22.7.	7.00	Za živé a + farníky	MS
Ne	23.7.	7.00	Za živé a + Anny z Dolního Benešova	
Ne	23.7.	Záb 8.30	Za rodiče Kostřicovy, syna, dcery, zetě a vnuky	
Ne	23.7.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	24.7.	18.00		
Út	25.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	26.7.	18.00		
Čt	27.7.	18.00		
So	29.7.	7.00		
So	29.7.	ČK 17.00	Za Aloise Buhlu, manželku, živou a + rodinu a za duše v očistci	
Ne	30.7.	7.00	Za + osobu	
Ne	30.7.	Záb 8.30		
Ne	30.7.	10.00	Za Aloisii Porubovou (ned.100 let), za manžela a rodiče z ob.str.	
Po	31.7.	18.00		
Út	1.8.	6.30		
St	2.8.	18.00	Za Alfonse a Marii Švančarovy	
Čt	3.8.	18.00		
Pá	4.8.	6.30		
Pá	4.8.	Záb 18.00	Za + manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
So	5.8.	7.00		
So	5.8.	11.00	Svatební obřad	
Ne	6.8.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	6.8.	Záb 8.30	Za Jiřího Elbla, manželku, dceru a živou rodinu	
Ne	6.8.	10.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti a dar zdraví u příl. 25...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Fotbalový zápas kněží Ostravsko-opavské diecéze vs muži ze Zábřehu 18.6.2023

foto k článku-INSPIRACE NA VÝLET

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle

Vydavatel:

Přípravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917**